



Arrest

nr. 340 003 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 18 maart 2023, diende op 20 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 24 februari 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 24 februari 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/03/2023

Overdracht CGVS: 28/04/2023

U had op 6 december 2024 van 9u10 tot 13u08 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat meester VANDEWALLE, Marthe woonde het volledige onderhoud bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Madhibaan clan, subclan Mohammed. U bent geboren op [...]02/1987 in de stad Sakow, in het gelijknamig district, in de regio Middle Juba, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef. U bent ongeveer drie jaar naar de Koranschool geweest en u hielp uw moeder met het huishouden. U woonde samen met uw zus en uw ouders.

In 2018 trouwde u met A.M.A. Uw echtgenoot behoorde tot de Geeladle clan, terwijl u tot een minderheidsclan behoort. Ondanks dat gemengde huwelijken heel uitzonderlijk plaatsvinden in Somalië, konden jullie trouwen omdat beide families akkoord waren. Na het huwelijk verhuisde u naar uw schoonouders. U werd continu uitgescholden en u moest fysiek werk verrichten. Nadat u zwanger werd viel uw schoonzus u aan waardoor u een miskraam kreeg. Uw echtgenoot vond dat er te veel problemen uit het huwelijk voortvloeiden en besloot om van u te scheiden. Jullie waren in totaal zes maanden getrouwd.

In juni 2020 trouwde u in het geheim met A.I.H. Hij behoorde tot de Leysan clan. U raakte zwanger, maar A. wilde dat niet. U vertelde aan uw moeder dat u zwanger was en die besloot om dat aan uw schoonmoeder te vertellen. Uw schoonmoeder ontkende dat het kind van haar zoon was. Ze vertelde aan haar burens dat u probeerde om de verantwoordelijkheid van het kind af te schuiven op haar familie. Al-Shabaab hoorde dit en pakte u op. Aangezien A. ontkende dat het kind van hem was, zou dat betekenen dat u overspel had gepleegd en dan zou Al-Shabaab u stenigen. U vertelde aan Al-Shabaab dat u in het geheim was getrouwd en dat er drie andere personen aanwezig waren. A. en de twee getuigen werden gearresteerd, maar die ontkenden dat er een geheim huwelijk had plaatsgevonden. Al-Shabaab kon de Iman niet vinden, maar nadat ze hem zouden ondervragen, konden ze een oordeel vellen over u. Tijdens uw gevangenschap werd u heel ziek. U werd naar een ander huis van Al-Shabaab gebracht waar u medische zorg kreeg. Op een bepaalde avond kon u ontsnappen. U liep naar huis en uw vader zei dat u moest vluchten. Hij belde naar een ver familielid en u vertrok samen met hem. Nadat u vertrok werd uw vader meegenomen door Al-Shabaab.

U vertrok uit Somalië op 17/08/2020 met de auto en de brommer. Op 30/08/2020 nam u in Ethiopië het vliegtuig naar Turkije. Daar onderging u twee jaar nierdialyse omdat u lijdt aan nierfalen. U bleef in Turkije tot 18/03/2023, waarna u het vliegtuig nam naar een voor u onbekend land. U arriveerde in België op 18/03/2023 en diende een verzoek in om internationale bescherming op 20/03/2023.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gestenigd te worden door Al-Shabaab omdat u beschuldigd zou worden van overspel. Daarnaast vreest u gediscrimineerd te worden omwille van uw clan en kan u niet terugkeren vanwege uw gezondheidstoestand.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: medische documenten, een besnijdenisattest, een medisch getuigschrift, een bewijs van elektronisch voorschrift en twee brieven van uw therapeut.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uw advocaat liet voorafgaand aan het interview weten dat u in het eindstadium nierfalen zit en kampt met psychologische problemen. Uw medisch dossier werd op voorhand doorgestuurd, alsook een brief van uw therapeut. Er werd benadrukt dat de Protection Officer op de hoogte was van uw medische toestand en u steeds om een pauze kon vragen (CGVS, p3 & p25-26). U kreeg een extra pauze toegekend toen u zich onwel begon te voelen tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p25-26). Na deze pauze besloot u het interview verder te zetten aangezien u zich daarna terug wat beter voelde (CGVS, p26). De Protection Officer heeft meermaals gevraagd of u het interview wilde stoppen, maar u besliste zelf om het verder te zetten (CGVS, p26).

U drukte ook expliciet de wens uit om slechts één onderhoud op het CGVS te hebben en u wenste niet meer terug te komen omdat u daarvoor de kracht niet zou hebben omwille van uw ziekte (ibid.). Ook dit element speelde mee om het onderhoud uiteindelijk toch in een keer af te werken.

Verder staat in de door u voorgelegde attesten van uw psychotherapeut geschreven dat u last hebt van verschillende symptomen die zouden kaderen binnen een diagnose van PTSS (zie groene map, stuk 5 en 8). Uit de attesten blijkt echter nergens dat of op welke wijze uw mentale problemen werden onderzocht of vastgesteld. Ook lijken de attesten eenvoudigweg gebaseerd te zijn op uw verklaringen en gedragingen tijdens de gesprekken met uw psychotherapeut in kwestie, en blijkt hieruit nergens dat uw verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat u werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Bovendien zijn voormelde attesten opgesteld door een psychotherapeut, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een

arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit de neergelegde attesten blijkt inderdaad dat de gedane vaststellingen grotendeels gebaseerd zijn op uw verklaringen en de observaties van de psychotherapeut tijdens de consultaties en niet werden gebaseerd op objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek.

Ondanks bovengenoemde problemen bleek u tijdens uw persoonlijke onderhoud van 6 december 2024 in staat om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen en weerhielden deze problemen u niet om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Uit dit persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek immers dat u er voldoende in slaagde om uw asielmotieven uiteen te zetten. Ook bevestigde u aan het einde de tolk en de vragen goed te hebben begrepen en over al uw asielmotieven te hebben verteld (CGVS, p27-28). Evenmin werden er na uw persoonlijke onderhoud opmerkingen doorgegeven over het verloop ervan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Omwille van onderstaande vaststellingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht.

1. Het is niet geloofwaardig dat u twee keer trouwde met iemand van een meerderheidsclan.

- Gemengde huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans zijn taboe in Somalië. Het CGVS erkent dat in bepaalde gevallen dergelijke huwelijken kunnen plaatsvinden, maar dat hier steevast nadelige gevolgen zijn aan verbonden zoals gedwongen echtscheidingen of moord (zie blauwe map stuk 1 & 2). U bent hier zelf van op de hoogte, u zegt namelijk dat mensen in dit soort huwelijken normaliter worden verstoten door hun families (GGVS, p19). Het is daarom niet geloofwaardig dat de familie van uw eerste echtgenoot, A.M.A., akkoord ging met het huwelijk. U stelt dat zijn moeder het huwelijk steunde omdat “ze hield van haar zoon” (CGVS, p11). Zijn familie keerde zich na een tijdje tegen het huwelijk omdat de mensen in hun buurt op hen inpraatten (CGVS, p19). Het is niet aannemelijk dat zijn familie in eerste instantie wel akkoord ging met huwelijk, om vervolgens na een korte tijd van gedacht te veranderen. Gezien de bovenvermelde landeninformatie is het niet geloofwaardig dat dit huwelijk niet meteen een reactie uitlokte van de familie of de clan van uw echtgenoot.

- In juni 2020 trouwde u opnieuw met iemand van een meerderheidsclan, namelijk A.I.H. Aangezien uw eerste huwelijk is beëindigd omdat jullie tot verschillende clans behoorden en u omwille van uw clan fysiek werd aangevallen, is het niet geloofwaardig dat u opnieuw met iemand van een meerderheidsclan trouwde, vooral omdat jullie dat al na twee maanden deden (CGVS, p12-13). Daarnaast is het niet aannemelijk dat uw moeder het “niet erg” vond dat jullie afspraken omdat ze dacht dat het niet serieus was (CGVS, p21). U zegt dat Al-Shabaab de controle had over uw stad (CGVS, p14). Volgens de informatie van het CGVS verbiedt Al-Shabaab elk contact tussen mannen en vrouwen die niet gerelateerd zijn (zie blauwe map stuk 3). Het is bijgevolg niet geloofwaardig dat jullie dergelijk risico namen en dat uw moeder daar zo lichtvoetig mee omging.

2. Het is niet geloofwaardig dat u een geheim huwelijk had met A.I.H.

- U zegt dat u in het geheim trouwde met A. om uw familie te beschermen en om de problemen die u eerder had meegemaakt te vermijden (CGVS, p13).

Al-Shabaab verbiedt dit soort huwelijken omdat ze niet in overstemming zijn met hun versie van de islamitische wet (zie blauwe map stuk 2). Gevraagd welk doel het had om juist op dat moment te trouwen, zegt u dat uw echtgenoot snel met een oplossing zou komen. Gevraagd of jullie hadden nagedacht over de mogelijke gevolgen van het huwelijk, antwoordt u van niet en zegt u dat jullie gewoon verliefd waren op elkaar (CGVS, p23-24). Het is compleet ongeloofwaardig dat u dergelijk risico nam zonder dat er concrete voordelen aan verbonden waren. Dat u niet aantoonbaar dat u bewust bent omgegaan met de gevolgen dat dergelijk huwelijk met zich meebracht ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

- U verklaart dat u in het geheim bent getrouwd in een dorp en dat u daarvoor de stad Sakow moest verlaten (CGVS, p22). U zegt dat jullie moesten doen “alsof we normale reizigers waren” en dat jullie niet samen werden gezien (CGVS, p22). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat vrouwen niet alleen mochten reizen, zegt u dat ze dachten dat u familie was van hem (CGVS, p23). Het is niet aannemelijk dat u zonder voogd uw stad hebt verlaten die onder controle was van Al-Shabaab.

- U zegt dat er een bruidsschat van 500.000 Somalische shilling werd betaald (CGVS, p23). Volgens de informatie van het CGVS wordt er geen bruidsschat betaald voor een geheim huwelijk (zie blauwe map stuk 2).

3. Het is niet geloofwaardig dat u werd opgesloten door Al-Shabaab.

- Op de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) zei u dat u werd vrijgelaten door Al-Shabaab nadat een ouderling van de clan voor u had onderhandeld (CGVS vragenlijst, punt 5). Op het CGVS zegt u dat u naar een ander huis van Al-Shabaab werd gebracht waar u medische verzorging kreeg en dat u zelf bent ontsnapt (CGVS, p25).

4. Dat u niet kan terugkeren naar Somalië omdat u behoort tot de minderheidsclan, Madhibaan, is niet aannemelijk.

- Waar u aanhaalt dat u niet kan terugkeren naar Somalië omwille van uw clan, moet er gesteld worden dat er geen geloof wordt gehecht aan uw relaas en dus ook niet aan de problemen met uw schoonfamilies. U stelt dat uw clan werd geïsoleerd (CGVS, p4). Niettemin was u in staat om contact te leggen en zelfs relaties aan te gaan met mannen van meerderheidsclans. Waar u zegt dat uw clan werd beledigd (CGVS, p4), moet er gesteld worden dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te spreken van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Ondanks de discriminatie die u onderging drie jaar de Koranschool gegaan (CGVS, p6). Uw clan was bovendien in staat om te onderhandelen met Al-Shabaab (CGVS, p18). Uit het bovenstaande niet worden afgeleid dat u omwille van uw clan dermate ernstige problemen had die uw situatie onleefbaar maakten.

5. Het is niet aannemelijk dat u niet over een netwerk zou beschikken bij terugkeer naar Somalië.

- Doordat het CGVS van oordeel is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw huwelijken met leden van een meerderheidsclan en de problemen die daaruit voortvloeiden met Al-Shabaab, is het niet geloofwaardig dat uw ouders Sakow hebben verlaten. U hebt steeds bij hen gewoond en er kan worden aangenomen dat u nog steeds een ondersteunend netwerk heeft in Somalië.

6. U komt niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus omwille van uw medische toestand.

- In het kader van uw asielaanvraag legt u medische documenten voor die aantonen dat u wordt behandeld met chronische hemodialyse (zie groene map). U zegt dat u de nodige behandeling niet kan krijgen in Somalië omdat de nodige apparatuur ontbreekt, en u kan daar niet naar een ziekenhuis gaan omdat het niet bestaat (CGVS, p3). U brengt geen elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat u op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd. In dit verband wijst het CGVS erop dat u voor de beoordeling van uw medische problemen een aanvraag voor medische regularisatie (9ter) dient in te dienen bij de Dienst Vreemdelingen Zaken. Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 geeft een persoon die in België verblijft en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft de mogelijkheid om een aanvraag voor een machtiging tot verblijf in België in te dienen. Uw advocaat liet weten dat deze procedure is opgestart (CGVS, p3), u legt ook een document neer ter bevestiging (zie groene map, stuk 3).

7. Het is niet geloofwaardig dat u omwille van uw besnijdenis niet kan terugkeren naar Somalië.

- Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type III hebt ondergaan. Gevraagd of uw genitale verminking te maken heeft met uw vrees om terug te keren antwoordt u van niet (CGVS, p3). Ter zake dient (nog) opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

- U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van

herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Waar uw advocaat stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met uw medische toestand moet er gesteld worden dat er in uw hoofde bijzondere procedurele noden werden aangenomen (zie boven). Waar uw advocaat zegt dat uw woorden werden verdraaid aangaande een uw vrees met betrekking tot uw besnijdenis, moet er gesteld worden dat u louter werd gevraagd of uw besnijdenis te maken heeft met uw vrees om terug te keren (CGVS, p3). Uw advocaat zegt dat de Protection Officer u niet liet vertellen over uw trauma in Turkije, u kreeg later tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende tijd om hierover te spreken (CGVS, p27).

Uit de neergelegde documenten en medische attesten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd, noch dat u ten gevolge van uw besnijdenis, medische en psychologische toestand niet kan terugkeren naar uw land van herkomst.

- U legt twee brieven voor van uw therapeut, die hierboven reeds deels besproken werden. Het CGVS wijst er nog op dat in de brieven weliswaar gewag wordt gemaakt van PTSS, doch er dient op te worden gewezen dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u dit trauma opliep. Een therapeut doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een persoon, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze trauma's werden opgelopen (cf. RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Daarnaast steunt het attest op de eigen verklaringen van de persoon. Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat uit de attesten evenmin blijkt dat er sprake zou zijn van dermate fysieke problemen die u zou verhinderen terug te keren naar uw land van herkomst.
- In uw medisch dossier wordt melding gemaakt van een miskraam en een mors in utero. Zonder de zware emoties gepaard gaande met het verlies van een kind te bagatelliseren, dient er op te worden gewezen dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen de omstandigheden waarin u zwanger bent geraakt.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw advocaat aan het CGVS overmaakte op 6 januari 2025 evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. Uw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en

(burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen

*“-de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 48/7 en 48/9 van de Vreemdelingenwet;
-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève ;
-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967;
-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
-het zorgvuldigheidsverplichting ;
-het redelijkheidsbeginsel.”*

Hoewel verzoeksters advocaat duidelijk en ruim op voorhand de psychologische en uiterst ernstige medische toestand van verzoekster heeft meegedeeld aan het CGVS werd op géén enkele manier rekening gehouden hiermee.

De lidstaten beoordelen of de verzoeker bijzondere procedurele waarborgen behoeft (artikel 24.1 van de Richtlijn 2013/32/EU). Een verzoeker die bijzondere procedurele noden heeft, is een verzoeker die t.g.v. individuele omstandigheden beperkt is in zijn mogelijkheden om aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen waarin de Richtlijn voorziet (artikel 2, d)). Deze bijzondere procedurele noden kunnen bestaan op grond van o.m. de leeftijd, geslacht, seksuele gerichtheid, genderidentiteit, handicap, ernstige ziekte, psychische aandoeningen of als gevolg van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld. De lidstaten moeten trachten verzoekers die bijzondere procedurele noden hebben, als dusdanig te herkennen voordat een beslissing in eerste aanleg wordt genomen (overweging 29). Artikel 24 van de Richtlijn 2013/32/EU werd omgezet in een nieuw artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, dat spreekt van "noden" i.p.v. "waarborgen", maar de wetgever geeft aan deze 2 begrippen dezelfde betekenis.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de *protection officer* op de hoogte was van de toestand van verzoekster - inderdaad omdat de advocaat dit duidelijk had bericht - maar de mannelijke *protection officer* heeft dit op geen enkele manier in gedachte gehouden, laat staan dat hij over de nodige capaciteit beschikte om met een kwetsbaar persoon om te gaan.

Op 19 december 2023 stuurt de advocaat een attest naar het CGVS van het UZ Gent waaruit blijkt dat mevrouw in het eindstadium nierfalen zit. Zij ligt 3 dagen per week aan de nierdialyse. Er wordt onder meer een versnelde behandeling gevraagd en letterlijk gevraagd om het interview op dinsdag of donderdagmiddag in te plannen gelet op het feit dat mevrouw op maandag woensdag en vrijdag in het ziekenhuis moet verblijven voor dialyse. En ook de moeilijkheid om naar Brussel te komen wordt belicht. In het attest immers staat letterlijk dat een onderbreking van de behandeling binnen de week tot haar dood zal lijden. Hierop komt geen enkele reactie. Ruim een halfjaar later, probeert de advocaat het opnieuw, met talrijke bijkomende documenten over de psychologische en medische toestand van mevrouw, o.a. een psychologisch attest van de therapeute wie eveneens een versnelde behandeling van het dossier vraagt.

Na een aantal maanden stilte mag verzoekster dan uiteindelijk toch een oproeping voor een normaal onderhoud ontvangen voor vrijdagmorgen, 6 december 2024. De vraag van de advocaat voor alternatieven of het onderhoud niet te houden als verzoekster aan de dialyse moet liggen (maandag, woensdag of vrijdag) wordt dus compleet genegeerd. Na overleg besluit verzoekster, te meer omwille van het reeds lange wachten, om haar dialyse uit te stellen en het interview toch fysiek te doen. De advocaat contacteert het CGVS na ontvangst van de oproeping toch nog een keer om zeker te zijn dat de mails met vraag tot bijzondere noden wel goed zijn ontvangen, aangezien er op geen rekening wordt gehouden met het verzoek om procedurele noden.

De kwetsbaarheid wordt opnieuw benadrukt en er wordt nog eens letterlijk gevraagd of er met de situatie kan rekening worden gehouden tijdens het interview. Bij aankomst bij het CGVS de dag van het interview vraagt de advocaat nogmaals aan de *protection officer* of hij voldoende rekening kan houden met de situatie van verzoekster, en het rustig aan wil doen. Helaas dient te worden vastgesteld dat dit helemaal niet het geval was. De *protection officer* was duidelijk niet opgeleid om met kwetsbare personen om te gaan en deed geen enkele moeite om verzoekster op haar gemak te laten voelen. Zo werd zij ruim twee uur aan één stuk gehoord vooraleer een eerste pauze werd gegeven. Gedurende het hele gehoor was de *protection officer* uiterst ongeïnteresseerd vragen aan het stellen met kauwgum in de mond. Het was gewoonweg neerbuigend naar verzoekster toe.

Op een bepaald moment ging het zo ver door dat verzoekster effectief onwel werd. Op dat moment, op vraag van de advocaat, stelt de *protection officer* "Ik stel voor dat we 5 min pauzeren" (zie notities van het persoonlijk onderhoud). Uiteindelijk gaf verzoekster over, was ze aan het trillen en lijkleek. Ze kon niet meer op de benen staan. Het was de tolk en de advocaat die verzoekster hielpen. De *protection officer* stond er te staan en liet weten 'nog een paar vraagjes' te hebben. Verzoekster citeert uit het persoonlijk onderhoud.

Verzoekster wou het interview dus heel graag afmaken maar was eigenlijk niet in staat. Het is natuurlijk niet het moment om aan te halen dat mevrouw moet terugkomen indien het interview niet afgerond wordt op die dag, gelet op haar toestand op dat moment. Dan zal ze uiteraard zeker willen verder doen, ze had immers net verteld hoe belastend het interview voor haar was. Ook frappant te noemen dat de *protection officer* het als een optie houdt dat verzoekster zou moeten terugkomen terwijl duidelijk gebleken is dat het helemaal niet aangewezen is een fysiek interview ter plaatse te doen terwijl ze nét onwel is geworden. Ze had ook nét een boekje getoond met wat mensen moeten doen als ze onwel wordt op straat. Natuurlijk voelde ze de druk om haar interview af te maken maar verzoekster was volledig op. De advocaat maakte duidelijke opmerkingen op het einde van het persoonlijk onderhoud. Verzoekster herhaalt deze. Verzoekster is niet enkel fysiek maar ook psychisch kwetsbaar. Dat er in de bestreden beslissing wordt volgehouden dat verzoekster werd behandeld met de nodige procedurele noden, tart werkelijk aan alle verbeelding. Verzoekster verwijst naar wat er op de website van het CGVS staat over kwetsbaarheid en asiel. Het is gewoonweg triestig om te lezen dat het CGVS stelt van wel want er werd immers een extra pauze toegekend toen verzoekster zich onwel

begon te voelen. Er werd geen passende steun verleend waardoor verzoekster in een uiterst oncomfortabele manier een fysiek interview heeft moeten afleggen.

Verzoekster heeft zeer ernstige medische problemen zoals hoger aangetoond (eindstadium nierfalen). Zij beviel van een doodgeboren kind alleen in Turkije via keizersnede. Zij werd besneden. Dit zijn documentair gestaafde, onbetwistbare elementen. Hierdoor is ze kwetsbaar en heeft zij het psychologisch zeer moeilijk. Zij wordt dan ook nauwgezet psychologisch opgevolgd. Verzoekster verwijst naar het door haar neergelegde psychologische attest. De commissaris-generaal schuift dit attest aan de kant door te stellen dat het gebaseerd is op de verklaringen van verzoekster. Het CGVS vergeet dat er objectieve documenten bestaan waaruit blijkt dat verzoekster medische problemen heeft (feitelijk een doodsvonnis), dat zij is besneden en dat zij een doodgeboren kind heeft gebaard. Het is niet verwonderlijk dat deze feiten hebben geleid tot een psychische kwetsbaarheid, en dat nog los van de andere elementen die verzoekster naar voren heeft gebracht. De therapeute stelt zelf PTSS vast, dit is geen verklaring van verzoekster.

Alwaar het CGVS nog voorhoudt dat er geen opmerkingen werden gemaakt op de notities van het persoonlijk onderhoud verwijst verzoekster naar het gegeven dat haar advocate onmiddellijk aan het einde van het interview haar opmerkingen reeds maakte.

Er moet dan ook worden opgemerkt dat er niet enkel een beoordeling dient gemaakt te worden inzake de procedurele noden maar met de geschetste elementen van kwetsbaarheid dient ook rekening gehouden te worden bij de beoordeling ten gronde. Dit werd niét gedaan. Nergens wordt de moeizaamheid van het gehoor en geestelijke gezondheid van de verzoekster in kaart gebracht in de beslissing. Als men de bestreden beslissing leest lijkt het alsof het gehoor zonder problemen en rustig verliep. En dat verzoekster haar verklaringen als deze van een normaal stabiel persoon kunnen worden beoordeeld en geïnterpreteerd. Niets is minder waar.

Verzoekster is en blijft kwetsbaar omwille van een psychologische problematiek door haar traumatisch verleden (besnijdenis, bevallen doodgeboren kind) en haar medische problematiek, namelijk eindstadium nierfalen. Deze vaststelling is niet enkel belangrijk voor de bijzondere procedurele noden maar ook bij de ten gronde beoordeling van de vrees van de verzoekster. Verzoekster wijst op artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst naar UNHCR met betrekking tot verzoekers om internationale bescherming met psychische problemen. De (psychologische) toestand moet volgens UNHCR een impact hebben op de "mate van overtuiging" die vereist is voor de toekenning van internationale bescherming en de samenwerkingsplicht zal zwaarder zijn aangezien de *protection officer* zelf naar andere bronnen van informatie op zoek moet. Het UNHCR benadrukt dat op basis van deze bepaling, naast inzicht in het menselijk geheugen, ook de geestelijke gezondheid van de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking moet worden genomen om te bepalen welke vragen aan een verzoeker om internationale bescherming moeten worden gesteld, hoe deze vragen moeten worden gekaderd en wat een redelijke kennis is. De commissaris-generaal moet *in casu* de drempel verlagen. Verzoekster verwijst verder naar rechtspraak van de Raad.

Het CGVS heeft de psychische toestand van verzoekster niet betrokken bij de geloofwaardigheidsbeoordeling noch de bewijsstandaard verlaagd noch heeft zij de invloed ervan bij een mogelijk terugkeer naar Somalië voldoende onderzocht. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad waar een Afghaanse verzoeker erkend werd als vluchteling omwille van zijn mentale gezondheidsproblematiek.

Verzoekster verwijst naar rechtsleer en stelt dat objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen. Er wordt niet getwijfeld aan verzoeksters identiteit en afkomst, haar verblijf in haar regio voor vertrek, haar besnijdenis, het gegeven dat zij zwanger was en beviel van een doodgeboren kind, haar medische problematiek en haar behoren tot een minderheidsclan. Het profiel van verzoekster moet immers in rekening worden gebracht bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Zelfs al mocht niet elk punt van haar relaas – ten onrechte - geloofd worden, dient er ook een toekomstgerichte beoordeling te worden gemaakt gelet op haar profiel.

Verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad en de verklaringen van haar advocaat. Ook het risico op herbesnijdenis werd aangekaart. Verzoekster is afkomstig uit Middle Juba. De regio van verzoekster is onder controle van de Al-shabaab is dus sprake van veelvuldige mensenrechten schendingen. Verzoekster verwijst naar landeninformatie. Verzoekster is een alleenstaande vrouw. Zij heeft als vrouw amper rechten in Somalië, temeer zij in een regio onder leiding van Al Shabaab leeft. Verzoekster citeert uit landeninformatie.

Verzoekster vraagt zich af waarom vrouwen in Afghanistan onder talibanbewind allemaal bescherming krijgen, maar een vrouw onder Al Shabaab niet.

Verzoekster behoort tot een minderheidsclan. Zij werd hierdoor in het verleden al gediscrimineerd. Uit hoger geciteerde informatie blijkt dat vrouwen die tot minderheidsclans behoren er nog slechter aan toe zijn en geen toegang hebben tot juridische hulp. Verzoekster citeert uit landeninformatie.

Verzoekster heeft zeer ernstige medische en psychologische problemen door ondergane trauma's waaronder haar besnijdenis en bevalling van een doodgeboren kind. Uit de EUAA richtlijnen blijkt dat personen met ernstige medische aandoeningen uit Somalië weldegelijk in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster citeert hieruit.

3.1.2. In een aanvullende nota van 6 november 2025 legt verzoekster de volgende stukken neer:

- bevindingen GAMS (stuk 1);
- foto en screenshot eerste huwelijk (stuk 2).

3.1.3. In een aanvullende nota van 12 november 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022;
- het EUAA-rapport, "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)" van Cedoca;
- het LIFOS-rapport, "Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) - Translation van 13 mei 2025";
- de COI Focus, "Somalië: Vrouwelijke genitale verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update)".

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. De Raad treedt verzoekster bij dat er geen rekening is gehouden met haar kwetsbaarheid en dat de geboden steunmaatregelen niet kunnen volstaan.

De bestreden beslissing beperkt zich immers tot de volgende conclusie: "Ondanks bovengenoemde problemen bleek u tijdens uw persoonlijke onderhoud van 6 december 2024 in staat om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen en weerhielden deze problemen u niet om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Uit dit persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek immers dat u er voldoende in slaagde om uw asielmotieven uiteen te zetten. Ook bevestigde u aan het einde de tolk en de vragen goed te hebben begrepen en over al uw asielmotieven te hebben verteld (CGVS, p27-28). Evenmin werden er na uw persoonlijke onderhoud opmerkingen doorgegeven over het verloop ervan."

Deze overwegingen kunnen evenwel niet volstaan om aan te tonen dat het CGVS heeft voldaan aan zijn verplichting om met de specifieke procedurele noden van een kwetsbaar persoon rekening te houden overeenkomstig artikel 48/9, § 3, van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht.

Allereerst werd er geen rekening gehouden met verzoeksters vraag om het persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden op de dagen waarop zij geen nierdialyse had, zoals gevraagd. Uit de overgelegde medische attesten blijkt immers duidelijk dat verzoekster zich in een ernstige medische toestand bevond. Het CGVS werd hier meermaals vooraf van in kennis van gesteld, maar hield geen rekening met deze attesten en nam geen enkele redelijke aanpassing.

Het inlassen van een pauze tijdens het persoonlijk onderhoud, na twee uur, is onvoldoende om te stellen dat verzoeksters rechten als kwetsbare persoon gerespecteerd werden. Daarnaast gaf verzoekster over tijdens het persoonlijk onderhoud, wat bevestigt dat zij zich wel degelijk in een precaire medische toestand bevond. Het CGVS kon dergelijke incidenten niet remediëren door louter te stellen dat verzoekster, ondanks deze problemen, toch kon antwoorden op de gestelde vragen en er zelf voor koos om het interview verder te zetten. Verzoekster gaf immers zelf aan tijdens het persoonlijk onderhoud: *"Ik wil niet terugkomen ik heb daar de kracht niet voor. Afgelopen dagen moest ik mijn best doen om niet te ziek te worden zodat ik zou kunnen komen."* Daarbovenop stelde zij dat zij haar best had gedaan om niet ziek te worden, dat zij voorafgaand niet had gegeten omdat ze dan klachten krijgt, en dat haar dokter haar een boekje had gegeven indien ze neervalt op straat, om de mensen of hulpverleners op de hoogte te brengen van haar situatie. Deze verklaringen tonen aan dat verzoekster zich in een uiterst fragiele fysieke toestand bevond en dat zij onder druk stond om het persoonlijk onderhoud toch af te werken.

Onder die omstandigheden is het begrijpelijk dat verzoekster zich gedwongen voelde om het persoonlijk onderhoud te voltooien. Het CGVS had deze elementen niet mogen negeren, nu blijkt dat verzoekster zich niet in een toestand bevond die toeliet om volledige en voldoende haar verklaringen af te leggen.

Verzoekster beschikt in België over beperkte familiale ondersteuning in de persoon van haar zus, woonachtig te Gent. Deze aanwezigheid doet evenwel geen afbreuk aan haar vastgestelde medische kwetsbaarheid, noch aan de verplichting van het CGVS om met haar bijzondere procedurele noden rekening te houden.

Gelet op de bijzonderheden die deze zaak kenmerken, dringt zich een nader en verder onderzoek op. Verzoekster voert terecht de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert en gelet op de grenzen van ondervraging ter terechtzitting, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 februari 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP

